

Una Junta de debò, una Cooperativa no tant de debò i uns socis gens de debò

Els treballs més importants per a la instal·lació de la Cooperativa Popular de Fluid Elèctric de Granollers, estan ja enllestits.

A la sala de L'Alhambra i davant d'una nombrosa concurrència, el senyor Puñet i el senyor Boix aproven els estatuts. La tasca ha estat difícil, perquè els veïns de Les Franqueses volien esmenar la plana, no sabem si per fer la puñet... a l'assessor del Gremi, o perquè a ells no s'els hi cou res en aquest afer. De totes maneres, no ens expli-

quem que franquesins possessin traves a la Cooperativa si no serà per a ells; com tampoc podem comprendre que el senyor Puñet vulgui una Cooperativa per a ell tot sol.

Mentre l'Assessor i els franquesins discuteixen el com i el què, el senyor Boix s'apren un discurs.

L'auditori dorm i la comissió menja castanyes i llegeix el diari.

Es discuteix un article de primera necessitat i el senyor Genevat vol pintarlos la cigonya defensant

una esmena del senyor Abelló, que per causes alienes a la voluntat del senyor Macià es veu impossibilitat d'assistir a l'acte.

La comissió enten que ha d'ésser un vint-i-cinc per cent el número de socis necessaris per a demanar una reunió. Les Franqueses socialistes entenen que amb un quinze n'hi ha ben bé prou; el senyor Abelló creu que un deu encara és excessiu; el senyor Genevat també, i, per fi, el senyor Colomer es diu a ell mateix, després de fer números, que un cinc estaria raonable.

Es passa a votació i el senyor Alcalde s'en va. Voten a Les Franqueses socialistes, o sia el quinze per cent, 117 persones assentades; al senyor Abelló, representant del deu per cent, el voten 75 persones dretes i ben dretes, i voten en blanc, en negre, en groc canari i en vermell, trenta quatre persones en total, les quals, per a diferenciar-se dels altres, s'ajeu en terra i de panxa en l'aire.

El senyor Boix continua aprenent-se el discurs.

Es veu que els Estatuts no interessaven a ningú, puix sense altres discussions dignes d'esmentar s'aproven definitivament. El senyor Boix, que estava distret estudiant el discurs, per poc no és a temps a endinyar-lo, i força greu que ens hauria sabut a tots els concurrents.

Voldríem reproduir-lo integralment, però no disposem d'espai i a més el portava escrit en tinta vermella i això ens reportaria un altre tiratge i a Can Garrell cobren molt car.

Una vegada discutits i aprovats els estatuts, el senyor

Puñet vol llegir-nos la Junta que ja tenia preparada des d'abans de la Dictadura, però Les Franqueses socialistes s'hi oposen.

«Hem vingut a aprovar uns estatuts, però no a fer una junta» — diu el senyor Rossell de Les Plaques. (1)

El senyor Assessor fa com aquell que no el sent i continua volent encolomar la Junta. En aquestes, es desperta un ciutadà que intervé així:

«Amb tots els respectes voldria dir-los que no facin més el pallús. Com volen nomenar la Junta si encara no tenen socis? Això és tant com instal·lar els pals i els fils conductors de l'electricitat, abans d'edificar la central».

—Calli; calli, vostè, tros de porxada, molècula plebeia! — replica el senyor Cooperativa. Es que vol fer socis a una Cooperativa que no existeix? Estem en paus. I com que passaria com en el conte de l'ou i la gallina, prefereixo tirar l'aigua al meu molí i amagar-los-hi l'ou.

Així és com es nomenà la Junta del senyor Puñet, la qual està formada de la següent manera:

Interruptor, Senyor Murtra; Vice-Interruptor, senyor Botey; Comptador, senyor Lamarca; Aïllant, senyor Fusté; Vice-Aïllant, senyor X. X.; Palomilles, senyors Castanier... i gent del poble.

Amb visques al Granollers S. C. i al Centre Tradicionalista, finí la vetllada.

Pels passadissos de L'Alhambra els comentaris eren animats i molt dissemblants. Un senyor rabassut (llegeixi's rabassaire), en sortir ens deia: «Per ara l'únic que treu benefici de la Cooperativa, és el senyor Estabanell, puix amb les reunions que s'han arribat a fer, s'haurà gastat molta electricitat de casa seva. Per això no crec que la Cooperativa ni el senyor Puñet vinguin a fer la punyet al senyor Estabanell, tota vegada que si així fos, haurien il·luminat la sala amb ciris, atxes i espelmes.

S'assegurava també que no hi ha interès per a tenir socis, perquè això és el que desitgen totes les cooperatives i aquesta és molt original.

Es deia més: que potser no arribaria a fer-se, puix el senyor Montañà, que sempre porta la contrària, no hi era i segurament esperava veure-ho ben embolicat per a dir-hi la seva... la seva opinió de no-comissionat.

Més endavant ja farem més llum amb altres reportatges.

EL PASTORET DAFNIS

(1) Les Plaques. Poble de la província de Tarragona, que compta amb 160 habitants i 1 senyor Rossell.